

Kopi tilsendt udvalget af henvendelse fra Den danske Dyrlægeforening til indenrigsministeriet**Vedr. indenrigsministeriets j.nr. 4.s. kt.j.nr. 5500/18-1978**

Som svar på indenrigsministeriets skrivelse af 13. oktober 1980, hvormed indenrigsministeriet fremsendte et forslag til lov om apoteksvirksomhed med tilknyttede bemærkninger, skal Den danske Dyrlægeforening udtale følgende:

ad § 8, stk. 1, nr. 3 – nu § 12, stk. 3

Den danske Dyrlægeforening har med tilfredshed konstateret, at forslaget opretholder det generelle princip, at apoteksvirksomhed omfatter levering af magistrelt fremstillede lægemidler.

ad § 39, stk. 1 og 2 – nu § 47, stk. 1 og 2

Den danske Dyrlægeforening vil – såfremt denne del af lovforslaget vedtages uændret – være opmærksom på, om den ændrede formulering af bestemmelserne om apotekernes pligt til at kunne levere ordinerede lægemidler vil få en uheldig indflydelse på hurtig levering af lægemidler til veterinært brug.

ad § 42 – nu § 50

Det fremgår af bemærkningerne til § 42, at indenrigsministeriet agter at lægge driftsøkonomiske principper til grund for reglerne for apotekers drift og prisberegning.

Den danske Dyrlægeforening er enig med ministeriet i, at det må være en ufravigelig regel, at priserne ved salg af apoteksforbeholdte lægemidler til forbrugere skal være ens i hele landet.

Foreningen er endvidere enig med ministeriet i, at detailavancen på det enkelte lægemiddel bør afspejle de omkostninger, der er forbundet med distributionen af lægemidlet. Som det antydes i bemærkningerne, er det væsentligt, at veterinære lægemidler pris-

fastsættes ud fra driftsøkonomiske principper.

Det fremgår af bemærkningerne, at det forudsættes, at der som hidtil ydes rabat til f.eks. sygehuse og dyrlæger ved apotekernes leverancer af lægemidler. Rabatten bør ifølge bemærkningerne fastsættes ud fra driftsøkonomiske kriterier.

Den danske Dyrlægeforening finder det hensigtsmæssigt, at rabat til sygehuse og andre offentlige institutioner, hvor de ordinerende personer ikke personligt er økonomisk interesserede i rabattens størrelse, ydes ud fra driftsøkonomiske kriterier. Rabatten vil i sådanne tilfælde udelukkende være et redskab, der kan rationalisere distributionen af de lægemidler, der benyttes i offentlig regie.

Efter Den danske Dyrlægeforenings opfattelse er rabatprincippet derimod direkte uforvarligt, når det drejer sig om dyrlægers distribution af lægemidler.

Uanset om rabat på lægemidler tilfalder dyrlægen direkte eller indirekte gennem en institution eller en forening, vil rabatydelse efter driftsøkonomiske kriterier kunne påvirke dyrlægens lægemiddelordination. De senere års erfaringer har vist, at rabatydelse til dyrlæger kan initiere en centralisering af veterinær lægemiddeldistribution, som let kommer til at tilgodese driftsøkonomiske forhold frem for veterinærmedicinske.

Efter Den danske Dyrlægeforenings opfattelse bør prisen på veterinære lægemidler være ens til dyrlæge og til forbruger. De driftsøkonomiske fordele, enkelte apoteker vil kunne opnå ved rationaliseret levering af meget store mængder af lægemidler til dyrlægevirksomheder, bør komme den samlede apoteksvirksomhed til gode via det i be-